

Esportives

FUTBOL

El Campionat de Lliga d'Espanya 3.ª divisió

Badalona, 2-Granollers, 5

Molt fred i pocs espectadors en el nostre Camp d'Esports.

Canvi de capità En Lladó és baixa de l'equip. Ha estat venut, el mateix que fan en aquells països, a un altre club al qual avui «totes li ponen». Ho sentim sincerament, puix que En Lladó era molt estimat a Granollers i li desitgem molta sort, puix que la seva glòria la gaudirem tots nosaltres.

En Santfeliu és el nou capità.

Tres debuts: Valls, del Mataró; Casas, del Ripollet; Ponsà, ex barcelonista.

Equips: Prats, Daniel, Martín, Camacho, Mena, Josa, Millán, Basolí, Torres, Xiol i Betancourt, del Badalona; i el Granollers es forma amb Gallofré, Santfeliu, Valls, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Garí, Casas, Ponsà i Guix.

Primera part: Molt fred i com que sembla que els que juguen també en tenen, tots quedem mig glaçats. En aquest temps, fóra més humà i menys fred fer els partits a les onze del dematí i després de dinar cap al cafè i al cinema.

Basolí fa un gol i Ponsà un altre. L'únic que no té fred és En Cruella, perquè és un fresc de mena.

Segona part: Els badalonins sembla que s'el volen treure—el fred—i tenen una reunió extraordinària davant Gallofré Betancourt, que és el minyó que té les idees més negres, vol amargar l'existència al nostre porter i sort dels pals de la porta, *sinó ens fa un gol*.

Tot seguit, els subordinats de Santfeliu s'enfaden i en menys temps que es pot emprar en liquidar una factura amb el sastre, En Casas fa dos gols amb molta elegància, finura i valentia.

Betancourt torna a sucra i Guix i Casas, per no ésser menys, en fan dos més. Ja no tenim tan fred, i encara que fa un ventet d'allò més caïo, això de cinc a dos a favor nostre és un consol equivalent a una flassada de llana matrimonial.

En Casas creiem que pot ésser el davanter centre ideal, sempre que els aficionats (?), si un dia no pot fer tres gols, no li comencin a dir que és un brètol. En Valls és un altre bon element adquirit i el lloc de Lladó creiem que és dignament ocupat. I Ponsà és un xicot que també pot ésser un excel·lent interior si lliga (no amb la 3.ª ni amb la 2.ª ni amb la 1.ª, ni amb la d'En Cambó) sinó amb els seus companys de la davanteria.

Girona, 7-Granollers, 1

Al camp de Vista Alegre diumenge passat es celebrà l'encontre corresponent a la Tercera Divisió de Lliga entre l'equip dels propietaris del terreny i el Granollers. Una prova de l'expectació que havia despertat la partida, és que el camp s'omplí ben bé.

Malgrat que el temps-plujós havia deixat el terreny en molt males condicions, el Girona ha jugat un magnífic partit, dominant completament el seu contrincant. Obtingué la victòria per un ample marge de gols, que reflecta la seva superior actuació.

El primer a marcar ha estat el Girona, per mediació de Bussot, però no trigà Lluch a aconseguir l'empat a un gol.

Després d'aquesta part, ha dominat completament el Girona, qui ha marcat fins a set gols, que han marcat per aquest ordre: Clara, Balmanyà (2), Trias, Bussot i Clara.

Cuidà de l'arbitratge el senyor Santiago, i els equips eren:

Girona: Guichia, Bussot, Torredelflor, Maderen, Abad, Trias, Ferrer, Xifreu, Clara, Balmanyà i Pagès.

Granollers: Gallofré, Santfeliu, Valls, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Garí, Casas, Ponsà i Guix.

CLASSIFICACIÓ

	P.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Girona . . .	2	1	1	0	8	2	3
Júpiper . . .	2	1	1	8	7	2	3
Granollers . . .	2	1	0	1	6	9	2
Badalona . . .	2	0	0	2	3	11	0

Esport femení

Pròximament en el nostre terreny de joc admirarem una magnífica agrupació esportiva femenina, formada per una vintena de senyorettes que perteneixen a una de les societats més importants de la capital.

El programa que desenrotllaran és el següent:

Llançament de disc.

Salt de llargària.

Salt d'alçària.

80 i 300 metres lllisos.

Relleus 4 x 50 i 4 x 75.

I finalment partit de Basquet entre el primer del Granollers i el de l'esmentada associació.

Grup Escaquista

En reunió celebrada dies passats pel Grup Escaquista Granollerí, fou proposada i per unanimitat acceptada la següent Junta Directiva:

President, Esteve Ventura; secretari, Jaume Vivé; sots secretari, Abelard Vidal; caixer, Esteve Franch; vocals, Joan Tapias i Josep Baró.

Billar

A la nostra primera entitat recreativa, La Unió Liberal, li ha semblat que el lloc que ocupaven dos billars dins del local que hi havia damunt del cafè era massa poc explotat, puix l'afició a aquest joc o esport, com tothom sap, ha decaït bastant, en primer i principal lloc pels excessius preus que es fan pagar pels que els exploten.

Aquell recó tan netament granollerí de La Unió, on els jovenets distreïen moltes hores vagaroses, s'ha vist transformat en una sala de joc on el *cacho* és el que predomina.

Una vegada més els grans s'han fet els amos dels llocs dels petits, els quals sempre és preferible veure'is jugant al billar que a les cartes dins del mateix o altre cafè.

OTZET

Els establiments que anuncien a TERRA VALLESANA col·laboren a la tasca que ens hem emprés. Es just, doncs, que en compensació, els nostres amics i lectors els afavoreixin amb llurs comandes.

ESPECTACLES (1)

Majestic

Dijous, divendres, dissabte i avui, en aquest saló es projecta un extraordinari programa integrat principalment pel grandios film «Los crímenes del museo», interpretació magistral de Lionel Atwill, Fay Wray i Glenda Farrell, «Elixir de amor», pels actors francesos Georgius Fernandeu i Jacqueline Jacquet, «Tren cohete», còmica, i la revista Paramount, sempre interessantíssima.

«Los crímenes del museo» pertany al gènere d'espant que, iniciat per «El Dr. Caligari», continuat per «Nosferatu», «El Dr. Frankenstein», «La momia», «El caserón de las sombras» i altres epigons menors, segueix fent de les seves per les pantalles del món. Però «Los crímenes del museo», com «20.000 años en Sing-Sing», estertor agònic del gènere de presons, és un film tant i tan perfecte, és tant i tan ben fet, que la seva maduresa que ja ha arribat a un grau molt alt, fa preveure la pròxima putrefacció d'un gènere massa prodigat. «Los crímenes del museo» és també l'estertor agònic dels films d'espant.

Fulletó truculent, melodrama terrorífic, aquesta pel·lícula s'adreça directament als sentiments primaris del gros públic. Estem segurs que el públic popular de barriades i de pobles, quan la vegi, tindrà els seus desigs d'emocions fàcils satisfets.

Si acull amb un «ah!» sorprès i emocionat l'esberlament de la màscara de cera que cobria el rostre horrible del monstruós escultor, o riu per contra, i de gust, davant la lluita pueril entre aquest escultor i els policies i, sobretot, davant aquelles portes que s'obren i es tanquen soles, aquella caixa del soterrani que es belluga sense que ningú la toqui i aquells ulls de persona que, darrera les cares de les figures del museu, espïen els moviments d'una de les protagonistes que s'ha introduït tota sola en la sala d'exhibició... Concessions grosseres que els productors d'aquest film, dirigit amb molta dignitat—massa, si tenim en compte l'absurditat del tema—, es podien perfectament estalviar... Però vegem, en línies generals, del que es tracta.

El museu de Londres en el qual l'escultor Iván Igor exposa les seves figures de cera, realitzades amb una perfecció de la qual només ell és capaç, és incendiat pel seu soci que, cansat de perdre diners perquè els visitants són escassos, vol cobrar la indemnització de les companyies d'assegurança. Anys més tard, retrobem Ivan Igor a Nova York. El seu rostre, que l'incendi va mutilar horriblement, és cobert per una màscara de cera. (Això no ho sabem fins al final del film). I com que l'incendi va inutilitzar també totalment les seves mans, i que ha volgut instal·lar un nou museu de cera a la ciutat dels gratacels, empra un procediment criminal per a crear les seves figures. Fa assassinar homes i dones i roba cadàvers de la «Morgue», els quals, recoberts d'una capa de cera, es converteixen en escultures que donen amb exactitud la il·lusió de realitat. Aquest és el canemàs del tema del film, que ha estat adornat amb les peripècies d'una xicoteta periodista convertida en detectiu i amb l'ídil li entre una companya d'aquesta i el deixeble de l'escultor.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin enviat prèviament.